LEEUWARDER COURANT

28 augustus 2010 , pag. 17

Het is te hopen dat de organisatie van het NK fierljeppen vandaag in Buitenpost een mooi plaatsje voor Aart de With op de vip-tribune heeft ingeruimd. De legende uit Benschop won tussen 1972 en 1999 immers zestien maal een nationale titel. Gisteravond arriveerde hij na drie dagen fietsen in Buitenpost, om vandaag te zien of Bart Helmholt al een beetje in zijn schaduw kan gaan staan.

Door Edwin Fischer

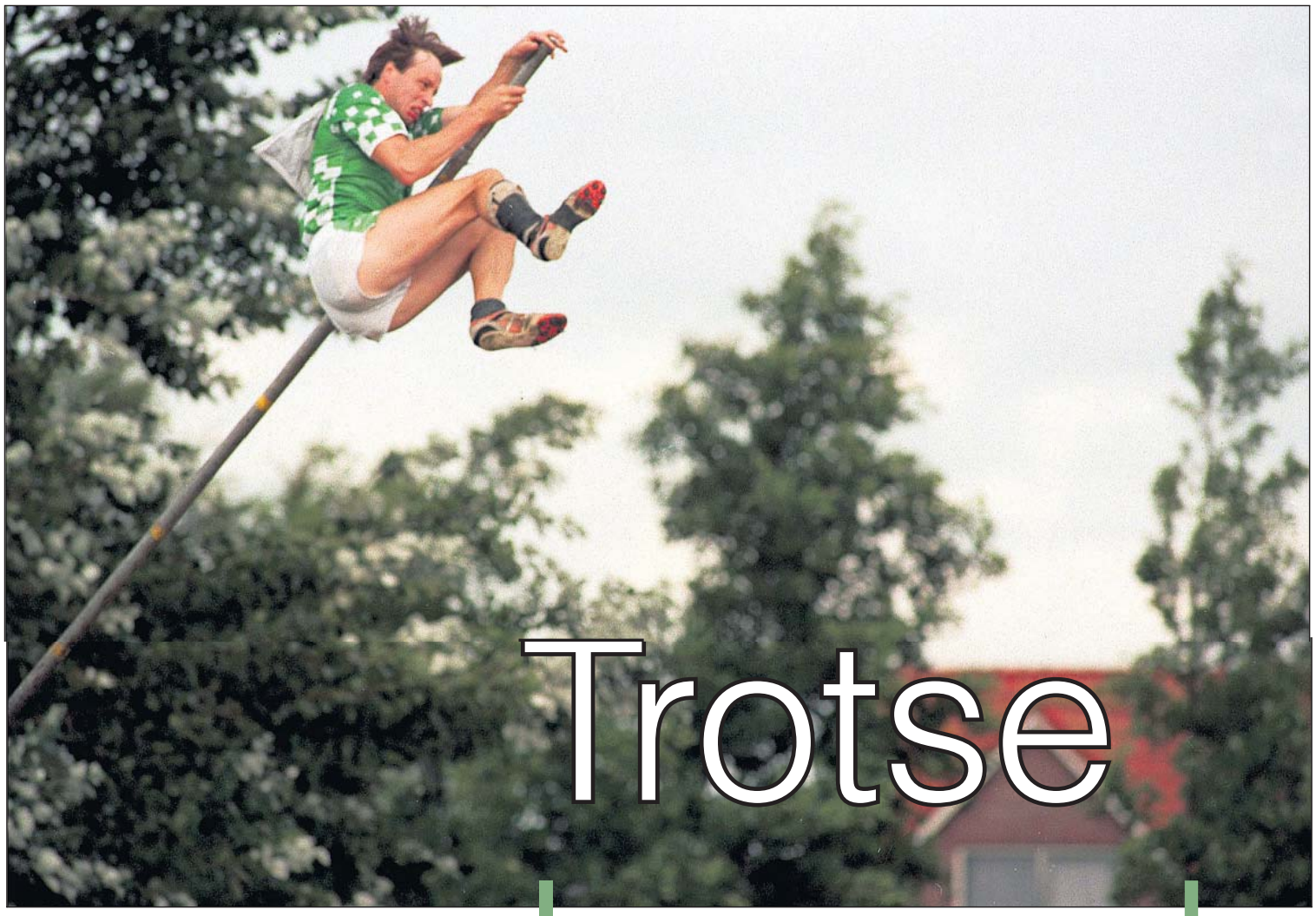

Trotse legende

Aart de With in 1994, tijdens het NK van dat jaar.

Foto LC/Paul Janssen

Aart de With met zijn vrouw Marlene op de fiets op weg naar Buitenpost. Hij is zojuist het IJsselmeer overgestoken en fietst hier nabij Stavoren, langs de zeedijk.

Foto Simon Bleeker

Aart de With is een beroemdheid. Dat ervaart de inmiddels 53-jarige geboren en getogen Benschopper nog altijd. ,,En dat verbaast me toch, vooral nu het al zo lang geleden is dat ik niet meer spring. Maar waar ik ook kom, ook op vakantie in het buitenland, er zijn altijd weer mensen die mij van naam kennen.''

Zestien keer nationaal kampioen, dertien maal bij de senioren en drie titels bij de junioren. Het zijn cijfers die horen bij de legendevorming. En niet te vergeten zijn nationaal record. Op het NK in Linschoten, op 24 augustus 1991, sprong Aart de With met een 11 meter lange polsstok en een opzetstuk van 1 meter 40 een afstand van 19.40 meter. Dat was een uniek Nederlands record, dat maar liefst vijftien jaar lang stand hield.

,,Het was uniek en vooral omdat het met een relatief korte polsstok was. Ik had er echter niet op gerekend dat hij zo lang zou blijven staan.'' Pas in het tijdperk van de carbonnen pols werd zijn prestatie verbeterd. En dus blijft de 19.40 – voor De With zelf staat 19.42 als gecorrigeerde afstand en persoonlijk record – voor altijd als nationaal record met de aluminiumpolsstok in de boeken staan.

Maar de tijd schrijdt voort, net als de ontwikkeling van de techniek. Aart de With vindt het prima, hij is zelfs een vurig voorstander van vernieuwingen. ,,Je moet niet alles bij het oude laten.'' Met name wat betreft de competities - nu hebben het FLB in Friesland en de PBH in Holland het hele seizoen hun eigen competitie - vindt De With dat er veranderingen moeten komen. ,,De krachten moeten gebundeld worden, de twee bonden moeten veel meer samenwerken'', zegt hij.

Hij ziet heil in twee naast elkaar bestaande competities tijdens het fierljepseizoen. ,,Ik denk dat je twee competities kunt maken. Een competitie doordeweeks in de eigen regio, dus in Friesland en hier in het Groene Hart, en bijvoorbeeld tien weekeinden een gezamenlijke competitie waarin de toppers van beide bonden tegen elkaar gaan strijden.''

En de afstand is dan geen bezwaar, denkt de fierljeplegende. ,,Als het om de beste springers van het land gaat, dan praat je over wedstrijden van het hoogste niveau. Daar worden de springers zelf alleen maar beter van en dan hebben ze het er wel voor over om een keer in de twee weken ver te moeten rijden.''

Hij ziet daardoor vooral het volgens hem al hoge niveau nog verder stijgen. ,,Je ziet het aan de toppers in Friesland. Die stuwen mekaar op.'' Dat is vooral in het voordeel van Bart Helmholt, denkt De With. ,,Bart moet elke wedstrijd weer erg goed springen om te kunnen winnen en dat weet hij. Daar is alles op afgestemd, ook zijn voorbereiding op een seizoen.''

Juist die concurrentie is bepalend voor het succes van Helmholt, is de overtuiging van de ljeplegende. Helmholts Hollandse evenknie Jaco de Groot heeft het in Holland een beetje zoals De With het jarenlang zelf in de sport ook gehad heeft. ,,Ik wist dat ik het met voetballen in de wintermaanden en wat krachttraining prima kon redden om te winnen. Als ik net zoveel trainde als mijn grootste concurrent, dan won ik. Omdat mijn basis hoger lag. Jaco heeft dat in de PBH-competitie eigenlijk ook. Maar dat is wat anders en zeker niet genoeg om ook Bart te verslaan.''

Bij een nieuwe, sterke competitie zou De Groot baat hebben. De With: ,,Er is niets mooiers als sportman dan elke week weer onder druk te staan en dan ook elke keer weer de concurrentie af te troeven. Jezelf belonen voor alles wat je er voor doet en laat. En daar is Bart een meester in geworden. Jaco zou dat ook kunnen, maar heeft dat nu slechts enkele wedstrijden per jaar. En dan verliest hij het op dat vlak van Bart.''

Ook al vermoedt Aart de With dat het een voorspelbaar NK wordt in Buitenpost, met viervoudig kampioen Bart Helmholt als verwachte winnaar, wil hij er toch bij zijn. Daarvoor heeft een driedaagse fietstocht uitgestippeld van ruim 200 kilometer, van woonplaats Benschop naar Noordoost-Friesland. ,,Buitenpost is toch een wat andere schans waar best wel eens verrassingen kunnen gebeuren.''

De With kan het weten. ,,Het fierljeppen volg ik nog steeds op de voet. Vroeger had ik wel altijd het idee dat ik er bij moest zijn, anders zou het niet doorgaan. Dat heb ik nu niet meer, maar je moet wel regelmatig naar een wedstrijd. Je vervreemdt anders toch wat in dit kleine wereldje'', weet De With.

Functies bekleedt hij niet meer. Die tijd is geweest. ,,Na 33 jaar bestuurslid van de vereniging in Polsbroekerdam te zijn geweest en tot twee jaar terug training gegeven te hebben vond ik het wel eens tijd om terug te treden. Ik mag graag nog zelf sporten en ik moet je eerlijk zeggen dat ik 's nachts beter slaap als ik een uur hardgelopen heb dan na een avond vergaderen.''

En eerlijk is eerlijk, Aart de With heeft gelijk. Hij heeft zoveel voor de sport gedaan, zoveel voor het fierljeppen betekend, dat hij ook best nog enkel van zijn bekendheid mag genieten. ,,Als je weer eens door wildvreemden waar je even mee aan de praat raakt gevraagd wordt of je dé Aart de With bent, dan doet je dat wat. En dan realiseer ik me dat ik wel veel voor de sport betekend heb. Dat maakt me dan wel trots. Maar voor bekendheid of aandacht heb ik het nooit gedaan. Het is een leuke bijkomstigheid, maar het ging altijd om het sporten, het plezier.''